

INNAN DU BÖRJAR

Rätt från början underlättar

En från början rätt tränad hund ges bäst förutsättningar att kunna utvecklas och lyckas. Därför rekommenderar jag att planera träningen innan ni sätter igång. Det allra viktigaste är att hunden kan arbeta självständigt i sitt spårarbete. En hund som inte kan arbeta på egen hand och själv lösa problem när de dyker upp får det svårt vid provtillfälle. Väl på prov har du som förare ingen aning om var spåret går, det vet bara domaren och förhoppningsvis din hund. Utgå alltså från mottot; ”hunden kan själv”.

Mitt andra tips är att inte gå för fort fram i träningen. För att hunden ska klara av att arbeta självständigt krävs det att den har fått en chans att få lite självförtroende i spåret först. Vanliga problem om man inte har tränat rätt från början kan vara ovilja att ta sig an spåret, hunden går för fort, går med för hög nos, klarar inte tappter, ringar på ett icke målmedvetet sätt eller går över på färska viltspår.

Spårkipagets bästa vän: spårläggaren

Det finns mycket att tänka på, inte bara som hundförare utan även som spårläggare. I början är det vanligt att man lägger spår åt sig själv, men ta gärna in andra tidigt i träningen. Detta för att hunden ska lära sig att generalisera: att följa viltvittringen, inte bara den egna förarens vittring.

Spårläggaren har en viktig uppgift, oavsett om han/hon sedan följer med under spårningen. Alla är vi olika, berätta gärna för spårläggaren hur du vill att spåret ska läggas så att det blir som du vill ha det. Ha gärna med papper och penna i spårväskan så att du på ett tydligt sätt kan förklara för spårläggaren hur du önskar att ert spår ska se ut.